
Are Stuwitz Berg

MINNEORD

SARA VIKSMOEN WATLE

MARGRETHE GREVE-ISDAHL

Foto: NTB Scanpix

Vår kjære kollega Are Stuwitz Berg (10. mars 1972–6. juli 2025), døde 53 år gammel etter et nokså kort og komplisert sykeleie. Vaksinemiljøet på Folkehelseinstituttet har mistet en engasjert pådriver, en sterk stemme, en unik ekspertise, en viktig brikke i det nasjonale og internasjonale samarbeidet. Instituttet har mistet en entusiastisk og høyt respektert kollega, og vi har mistet en god venn.

Vi ble kjent med Are i 2017 da han begynte på vaksineavdelingen på Folkehelseinstituttet. Hans bakgrunn som barnelege med spesiell interesse for infeksjonsmedisin og internasjonal barnehelse var en ettertraktet kompetanse i avdelingen. Han var en søyle fysisk med sine 2 meter, og ble raskt en søyle også vaksinefaglig.

Are hadde et brennende engasjement for jobben sin og leverte alltid. Hjertet var med i alle saker, godt balansert med profesjonell distanse. Han var god til å fokusere på det som faktisk betydde noe, og var mer avslappet med «innpakningen».

Are hadde begge bena godt plantet på jorden og var trygg i seg selv. Det gjorde noe helt spesielt med måten han møtte mennesker på, måten vi samarbeidet på og hvordan vi hadde det på jobb. Han var en lagspiller og inkluderte alle. Han bidro til et godt og trygt arbeidsmiljø og var en viktig brikke i den gode kulturen avdelingen hans kan være veldig stolt av. Derfor er det helt naturlig at Are var en *alle* ble glad i.

Som leder visste vi at vi alltid hadde ham i ryggen. Han var tydelig og god til å prioritere, rolig og sindig, men ikke redd for å ta upopulære og vanskelige beslutninger når det trengtes. Han ble likevel opplevd som rettferdig og var godt likt både i og utenfor instituttet.

Familie, venner og fritid var viktig for Are. Familien hadde høyeste prioritet og han snakket alltid kjærlig om familien sin. Han viste med handling at det var viktig å gå hjem i tide, bruke tid med familien, koble av og tenke på andre ting enn jobb.

Are etterlater seg et stort tomrom i livene våre. Han var mer enn en kollega – han var en god venn, en fortrolig samtalepartner, en morsom kompis, en støttende veileder og en begavet leder og fagperson. Vi er heldige som fikk ha Are som vår nære venn, og minnene om ham er bare gode.

Våre tanker går til kona Anne Cecilie og de tre barna, som han elsket høyest av alt.

Publisert: 18. august 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0460
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.